

Ohlédnutí za Blatnou 2018

MUDr. Juraj Okaji

Láska k hudbě je jedním z nejcennějších darů, kterých se mi v dosavadním životě dostalo. Asi nejvíce jsem si to uvědomil na letošním klavírním kurzu v Blatné, kam jsem díky laskavému pozvání dlouholeté lektorky a nyní také vedoucí kurzu, paní prof. Jany Korbelové, po více než dvaceti letech opět jako aktivní účastník zavítal.

Od prvního dne jsem cítil tu obrovskou a ničím nenapodobitelnou tvůrčí energii, která na celé dva týdny naprosto pohltila všechny naše smysly, a podřídila veškeré prožívání a konání jedinému cíli - hledání radosti a krásy v hudbě - v intenzitě, kterou v každodenním životě rozhodně nelze zažít. Skutečnost, že mými lektory se stali milí kamarádi z dětství a nyní již velcí umělci, pan Jan Bartoš a paní Veronika Ptáčková, se kterými jsme kdysi společně hudebně vyrůstali, pod laskavým vedením zakladatelů klavírních kurzů v Písku, paní prof. Zdeny Janžurové a pana prof. Martina Ballýho, umocňovala mou radost a uvědomění si vzácnosti každého okamžiku stráveného na letošním kurzu. Jaké bylo mé radostné překvapení, když jsem při neopakovatelných setkáních se svými lektory zjistil, že ani má profesní dráha lékaře, ani jejich mnoholetá profesionální umělecká příprava nezměnily mnoho na základních hudebních a lidských principech, které nám v dětství byly na kurzech trpělivě a láskyplně předávány. Nyní již vím, že to byly právě letní klavírní kurzy, kde se významně a nenahraditelně zformoval náš vztah k hudbě, který zůstal pevnou základnou v našem dalším hudebním životě, a to i u těch z nás, kteří jsme si nakonec pro svou profesi vybrali jiný obor, ale přesto jsme nepřestali nadále svoji cestu v hudbě hledat.

Během kurzu pro nás byli velikou inspirací koncerty a semináře našich lektorů (kromě již zmíněných jím byl i pan Pavel Voráček, rovněž absolvent těchto kurzů, který dal ve svém semináři o Chopinských etudách fantastickým způsobem nahlédnout do své tvůrčí kuchyně) a také nádherný recitál světového klavíristy Miroslava Sekery v Písku, který byl také v dětských letech společně s námi dlouholetým účastníkem kurzů. K nezapomenutelným zážitkům patřil rovněž pěvecký večer vynikající sopranistky, paní Zuzany Seibertové, za klavírní spolupráce paní Veroniky Ptáčkové.

Fenoménem kurzu bylo tradičně téměř okamžité formování hlubokých přátelství, snadno překračujících profesní a věkové hranice, o kterých z dosavadní zkušenosti dobře vím, že budou téměř jistě doživotní a budou nás obohacovat a inspirovat v nejnečekanějších a nejúžasnějších životních situacích. Nutno podotknout, že toto formování široké hudební rodiny zasáhlo také již tradičně hluboko do komunity, která konání kurzu nejrůznější formou podpořila - ať již to byla paní baronka blatenského zámku, patronky kurzu společně s vedením města, blatenská hudební a základní škola, kulturní centrum, domov seniorů a v neposlední řadě blatenští obyvatelé, kteří si nejen přišli poslechnout naše koncerty, ale také naše snažení provázeli na každém kroku.

Již patřím ke starším generacím účastníků a předávám postupně pomyslnou štafetu dál. Letos jsem na kurz přihlásil mou desetiletou neteř, která již také začala svou cestu v hudbě hledat. Moje očekávání, že právě toto prostředí je jedno z nejlepších, které znám, k formování její lásky k hudbě, bylo vrchovatě naplněno.

Chtěl bych tímto poděkovat všem lektorům, spoluorganizátorům, sponzorům, blatenským a především také všem účastníkům - nyní již našim novým hudebním kamarádům za jejich neuvěřitelné nasazení a tvůrčí atmosféru, kterou jsme v Blatné díky nim mohli letos zažít.